

Ulusal Elektromekanik Sanayimiz ve Desteklenmesi

Erdal AKTUĞ: Onuncusunu yapacağımız bu forumun konusu "Ulusal Elektromekanik Sanayimiz ve Desteklenmesi" olup aynı zamanda Kasım ayında çıkaracağımız bültenimizin de dosya konusu olacaktır. Bu gecenin bir diğer anlamı da, forumumuzun sonunda, son üç ayda aramıza yeni katılan üye arkadaşlarımıza katılım belgeleri ve rozet takma törenleri olacaktır. Bu forumun yöneticisi olarak Elk. Müh. Sayın Ayhan İspalar'ı davet ettik. Kendisi oturuma başkanlık edecek. Ben oturuma başkanlık etmesi üzere Sayın Ayhan Bey'i buraya davet edeceğim. Kendisine teşekkür ederiz.

Ayhan ISPALAR: Öncelikle ben kendimi tanıtayım. Ayhan İspalar, EMKO Elektronik Sanayi A.Ş Genel Müdürüyüm. Aynı zamanda Yönetim Kurulu Başkanım. Yönetim Kurulumuz ve Değerli Başkanımız bu görevi önerdiği zaman buna hayır demem mümkün değildi. Çünkü bu ülkenin yetistirdiği bir mühendisim ve bu ülkenin olanaklarıyla yetişen bir mühendis olarak bu görevi kabul etmemem de mümkün değildi. Öncelikli şunu belirtmek istiyorum. ODTÜ Elektronik Mühendisliğinden 1981 yılında mezun oldum. Diplomam elektrik mühendisi fakat branşım elektrik değil. Branşım elektronik. Bugüne kadar ihtisasım bu yönde oldu. İlgim de bu yönde oldu. Bu konuya çok yakın olduğumu söyleyemem. Fakat herkes gibi her Türk vatandaşı gibi, biraz da yakınım belki herhangi birisinden, benimde ilgi alanım içerisinde bulunuyor. Ben öncelikle konunun açılması için en azından bu konunun bir beyin fırtınasına dönüştürülmesi için bir on dakika sürecek bir konuşma hazırladım. Bu bilgilerde tamamen Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planından alınma bilgilerdir. EMSAD Elektro Mekanik Sanayiciler Derneği'nin internet sitesinde bulunan bilgilerdir. Ayrıca EMO'nun web sitesinden arşivinden düzenlediğim bilgilerdir. Öncelikle söylüyorum bu konuda uzman değerli üyelerinde katkıda bulunmasını rica ediyorum.

"Elektromekanik Sanayi aynı zamanda "Elektrikli Makinalar Sanayi" olarak da anılmaktadır. Genel bir ifadeyle

Elektromekanik sanayi: Elektrik enerjisinin üretilmesi, iletimi ve başka enerji türlerine dönüştürülmesi için gerekli olan teçhizat ve makinaların üretimini ve hizmetlerini kapsar. Daha çok yatırım malları niteliğindedir. Bu sanayinin Dünyadaki dış ticaret hacmi yaklaşık 200 Milyar Dolar'dır. Bu ticaret hacminin %75'i ABD, AB ve Japonya tarafından gerçekleştirilmektedir. AB'deki Pazar hacmi 250 milyar EURO dur. Bu pazarın yaklaşık %77'si AB'nin kendi üretimi, geriye kalan %23'lük kısım ise diğer ülkelerden karşılanmaktadır. Son 10 yılın değerlendirilmesi yapılacak olursa: ABD ve AB ülkelerinde Elektromekanik sanayi, cirosunun %8-10'u gibi büyük bir orandaki kaynağı araştırma ve geliştirmeye ayrılarak yüksek derecede ARGE yoğunluğu ile ileri teknoloji ürünlere yönelmişlerdir.

2003 yılı verilerine göre, Türkiye Elektromekanik Sanayi, yaklaşık 1 milyar dolar ihracat ve 1.7 milyar dolar ithalat olmak üzere toplam 2.7 milyar dolar dış ticaret hacmi gerçekleştirmiştir. Alt sektörleri: Elektrik Motorları Sanayii, Trafo Sanayii, Orta Gerilim Kesicileri (O.G.), Alçak Gerilim (A.G.) Şalt Teçhizatı Üretimi, Alçak Gerilim Kesicileri ve Kontaktörleri Üretimi, Parafudur-Sigorta Üretimi, Ölçü trafoları ve Ölçü aletleri Üretimi, Röleler ve Koruma Sistemleri Üretimi, AG hücreler ve Panolar Üretimi, AG İç Teçhizat Üretimi, izole tel ve kablo sanayi, Emaye Tel Sanayi, Kablo sanayii, izolator sanayii olarak sınıflandırılır. Türkiye Elektromekanik Sanayii, iç talebin %70'i kadar üretim yapmakta ve bu talebin %10'u kadar ihracat gerçekleştirilmekte, talebin %40' oranında ithalat yapılmaktadır. Bu sektörün en büyük alıcısı TEAŞ ve TEDAŞ, yaklaşık %75 oranında alım yapmaktadır.

Elektromekanik Sanayimiz, uzun yıllardır uluslar arası rekabete açık olarak faaliyet göstermektedir. Ülkemizde uygulanan yatırım ve ihracatı teşvik politikaları, genel olarak ithalatı vergiden muaf tuttuğundan bir çok yatırım mali niteliğindeki elektromekanik sanayii ürünleri ülkeye gümrüksüz olarak girmektedir. Bu

duruma paralel olarak; birçok gelişmiş ülkenin kendi sanayisine "bir şekilde" ihracat avantajları uyguladığı bir gerçektir. Elektromekanik sanayinin iç pazardaki uluslar arası rekabetin boyutları ortaya çıkmaktadır. Bu rekabet koşullarına rağmen, 1000'e yakın küçüklü büyüklü sanayi işletmesi rekabet edebilir üretim teknolojilerine, kalite sistemine, standartlara uygun ürünlere ve iyi yetişmiş insan kaynağına sahiptir.

Enerji yatırımlarını çok büyük boyutta olması nedeniyle, Türkiye'de uygulanan Enerji politikaları Elektromekanik Sanayini yakından etkilemektedir. Gelişmekte olan ülkemizde enerji yatırımları genellikle yabancı kredilerle finanse edildiği bir gerçektir. Bu kredilerin koşulları genellikle yatırımları yurtdışı imalatçı kaynaklara yönlendirmekte, yerli imalatçı payını azaltmaktadır.

Ulusal Elektromekanik Sanayimizin desteklenmesini en iyi yolu: ülkemizde yapılan enerji yatırımlarında ulusal kaynakların kullanım oranının artırılmasıdır. Türkiye'de sanayici haksız rekabete yol açacak teşvik politikalarını değil, sağlıklı politikalar uygulanarak eşit rekabet koşullarının sağlanmasını istemektedir. Eşit rekabet koşulları, kendiliğinden ulusal kaynak oranını arttıracığı bir gerçektir. Uluslararası ihalelerde, ihaleye katılacak firmalardan ön yeterlilik aranması, bakım-onarım, yedek malzeme, işletme ve güvenilirlik gibi hususların dikkatle incelenmesi... gibi . Diğer önemli bir konu: Elektromekanik sanayimizin muhatap olduğu özel ve kamu kuruluşlarının da en az AB ülkeleri kadar ulusal sanayimizin korunması, açık-gizli yöntemlerinin araştırılarak uygulanması gereklidir. Örnek olarak: Fransız devlet tekeli EdF ve italyan ENEL, 10 yıllık ihtiyaçlarını, normalin üzerinde fiyatlarla kendi ulusal üreticilerine ihale etmişlerdir. Böylece uzun süre üreticilerinin kapasitelerinin önemli bir bölümünü bağlamakta ve onlara gerekenden fazla finans kaynağı vererek ihracatlarını da sübvansе etmiş olmaktadırlar. Tek pazara geçiş süreçlerinde, ABD ve diğer ülkeler

Fransa ve İtalya'ya tek bir trafo satamamışlardır. Ayrıca, kendi yarattıkları psikolojik ve teknik engellerle kendi pazarlarını korumaktadırlar.

Ulusal politikaların sağlıklı bir şekilde oluşturulması için Sanayicinin ve meslek kuruluşlarının görüşlerinin alınması son derece önemlidir. AB'ye giriş süreci nedeniyle 2007 yılına ertelenen Dokuzuncu Beş Yıllık Kalkınma Planı ve özel ihtisas komisyonları bu çalışmalar için önemli bir zemindir. 17 Aralık 2004'de AB - Türkiye müzakerelerinin başlamasıyla, bu kalkınma planı bir "Üst Doküman" niteliği kazanmış olup daha da önemli hale gelmiştir. EMO üyeleri olan Elektrik mühendisleri, hiç şüphesiz, Elektromekanik Sanayimizin yöneticileri ve insan kaynaklarıdır. Bu üyeler işletmelerde elektromekanik ürünlerin alım şartnamelerini hazırlamakta, taleplerini yapmakta ve kullanılmaktadırlar. Aynı zamanda enerjinin üretiminde ve tüketiminde çok önemli rolleri bulunmaktadır. Bu bakış açısıyla değerlendirme yapıldığında, EMO'nun ülkemizin enerji ve elektromekanik sanayisi ile ilgili kalkınma planlarının hazırlanmasında üyelerini deneyim ve birikimleriyle katkıda bulunmasının gerekliliği kaçınılmaz bir gerçektir."

Sekizinci Kalkınma Planının içerisinde maalesef alt komisyonlarında, özel ihtisas komisyonlarında EMO'yu bulamadım. Elektromekanik Sanayi Özel İhtisas Raporu Sekizinci Kalkınma Planı Raporu 2001'de hazırlanmış. Aynı zamanda Türkiye Elektronik Sanayiciler Derneği üyesiyim. Bu kalkınma planında TESİD'de alt komisyonda çalışmışım, özel ihtisas komisyonunda müsteşarlarla çalışmışım. O nedenle biliyorum. Özel İhtisas Komisyonunun katılımcı listesinde EMO yok arkadaşlar. Burada olmamasını tartışalım. Ben olması gerektiğine inanıyorum. Bu politikaları etkilemek için buralarda, bu yazılı dokümanlara girmek gerekiyor. Türkiye'de AB sürecinden sonra esas etkileyecek olan budur. Ben sözümü bitiriyorum. Ve katkıda bulunmak isteyen varsa sözü ona bırakalım.

Mümin CEYHAN: Beyin fırtınasına ihtiyaç var. Esas mesele sadece elektromekanik sanayinde değil bu ülkede uygulanan politikalarla ilgilidir. Elektromekanik sanayinin politikaları da sizin de belirttiğiniz gibi enerji politikalarından geçiyor. Ona bakmak lazım, makro seviyede oradan aşağıya inmek lazım. Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planında Elektromekanik sanayide neler öngörülmüş ne kadar yazılmış ben bakmadım. Ama Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planının da ne kadar uygulandığını ayrıca oturup konuşmak gerekiyor. Genellikle planlar siyasetçiler tarafından uygulanıyor. Örneğin ulusal sanayinin, elektromekanik sanayinin desteklenmesi lazım. Elektromekanik sanayi bir zamanlar bu ülkenin motor gücüydü. Ama bir zamanlar elektromekanik sanayi motor olması gereken sanayi idi. Peki neden olmadı? Bir şöyle geriye doğru baktığımız zaman nereden ulusal sanayi ile ilişkili bir şey uç vermeye çalışsa ya devlet politikalarıyla veya başka siyasi amaçlarla yok edildi. Dikkat edin! bir tane örnek vereyim. Bir tane Cengiz Motor vardı, ondan evvel belki hatırlarsanız Tolon Makine vardı. Bunlar hep ulusal sanayinin ilk embriyo sanayileri idi. Hiçbir tanesi desteklenmedi. Hep köstek olundu. Peki nasıl köstek olundu? İşte ben size daha ileri boyutlarda bir örnek vereyim. *Elektromekanik sanayiye kim destekler? TEİS, TEİAŞ, EPDK vs. vs. kamu kuruluşları. TEDAŞ destekler mi? Köstekler mi? Diğer bir verilecek cevap var: asla desteklemez. O kadar bürokratik engeller çıkarır ki ve bunların hepsi sizi ve beni ikna edecek yasal engellerdir. Fakat sanayicinin önünü açacak engeller değildir. Bir tane 100 m kablo için üç kişi üç defa ne bileyim fabrikaya test için gider. Böyle bir destek*

mi olur? O fabrikada standartları oluşmuşsa mesela TSE vardır. ISO belgesi almışsa onun rutin işleriyle yapılacak olan şey bir sürü bürokratik engelle sanayici bundan mağdur oluyor. Üretici de tüketici de hepsi mağdur oluyor. Ama yabancı bir ülkenin ürettiği mamul yurt dışında kaç defa teste giriyor? Girdiğinde ne yapılıyor? Yani şimdi bunların hepsini üst üste koyduğunuzda bürokrasi, devlet politikası, bizim biraz daha ilkel siyasi yapımdan kaynaklı sorunlar yaşıyoruz. Hemen birileri bir şey yaptığında köstek olmak, üreticiyi kösteklemek gibi genel anlamda alışkanlıklarımız da var üstelik. Bu hem siyaseten hem de insan olarak oluyor. Şimdi Bursa'da bir üretici olsa hafızanızı yoklayın adam gibi üretici olsa destek görür mü? Biz hemen bunun gözünün üstünde kası var deyip onu engellemeye kafamızı bu şekilde yorarız. Ben bir örnek daha vereceğim. Ben önceki gün enerji forumundaydım. Gerçekten komik kararlar alınıyor. Hem siyasetçiler hem de bu işe yön verenler komik kararlar alıyor. Şimdi en büyük kararlardan bir tanesi 2006 yılının başında uygulanmaya başlayacak. Dağıtım şirketleri özelleşmeye başlayacak. Mutlaka özelleşecek. Çünkü takvim çalıştırmaya çalıştılar olmadı. Şimdi tekrar 2006'nın başına alınmaya çalışıldı. İşte Forum'da kesinlikle bunun çalıştırılacağı söyleniyor. Peki bundan üç ay evvel, *Organize Sanayi Bölgeleri* kapsam dışına alındı. Bursa'daki 2004 yılında 7.3 Kwat/sa elektrik tüketimi yapılmış, 3.4 kwat/sa TEDAŞ abonelerinden yani yarından fazlası Organize Sanayi Bölgelerinden tüketiliyor. OSB kapsam dışı. Şimdi özelleştirmeye gidiliyor? Niye özelleştirmeye gidiliyor? Kent içi dağıtım için mi? Kim gelir buna?

Biraz uzun oldu ama bence EMO'nun fonksiyonunu değiştirerek üreticiyi desteklemek ve kaliteyi arttırmak adına laboratuvarlar kurmalıdır. Biraz yaptı bunu testlerle ama ARGE'yi destekleyecek daha büyük laboratuvarlar kurmalıdır. Mesela kısa devre laboratuvarı yok, dışarıya bağımlıyız. Bu açıdan da üreticiyi tesvik edebilir.

Erdal AKTUĞ: Dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesi ile ilgili ihaleler tek bir firmaya yapılması söz konusuydu. Bu konuyla ilgili bizde çalışmalarımızı yaptık. Türkiye'de hiç Bir firmanın bu capta bir ihaleyi alması için karnesi yeterli değil. Hiçbir yerli firma katılmıyor, yurtdışına adres gösterilme riski vardı. Sonunda da ihale iptal edildi. Bu tür devlet politikalarıyla yerli sanayinin desteklenmesi imkansız hale geliyor.

Bizim buradaki EMO'nun karşılığı olan kurum Almanya'da standartların oluşturulmasında çalışıyor. Bir takım testleri, laboratuvarları var kendileri yapıyorlar. Bizim yapılanmamız daha faklı. Belki bundan sonra bizimde kendi yapılanmamızı yeniden ele alıp bu boyutu da gözetmek yerli firmaları, yerli sanayiye desteklemek için anlamlı olabilir.

Bu forum başlamadan önce yerli firmaların listesini çıkarttık. 60 tane firmaya yazılar yazdık. Bu yazıların içerisinde yazıların 38 firmanın eline geçtiğini gördük. Bu foruma katabilmek için tek tek görüştük. Aşağı yukarı 25 firma katkı koyabileceğini, katılabileceğini söyledi. Ama yine de forumumuzun katılımı gördüğünüz kadardır. Açıkçası bir katılım sorunu yaşıyoruz. ne yazık ki firmalarımızı buraya katamadık bu sefer. Ama biz onları katmaya çalışmaya devam edeceğiz.

Ayhan İSPALAR: Odanın taşıyacağı misyon konusunda Mümin Bey'le konuşuyor biraz görüşlerimiz. Şöyle bir piramit düşünelim. Piramidin ucu politikalar ve siyasetler diyelim. Şu anda EMO'nun yaptığı faaliyetleri piramidin üstü olarak düşünüyorum. Piramidin altı boş. Bunu ne kadar eleştirmeye hakkım var. Bu tartışılır. Çünkü özelleştirme yapmam gerekiyor. Piramidin altını doldurmak üyelerin katkısıyla olacak bir şeydir.

Kemal ERTUĞRAN: Ulusal Elektromekanik Sanayinin şu an ki durumuna baktığımızda bu ülkemizin genel haliyle görüyoruz. Nasıl görüyoruz? Sanayi devrimini yapabilmiş, sanayileşmiş durumda değiliz. Özellikle elektromekanik sanayinde kendi teknolojisini üretip, kendi teknolojimizle üretim yapan hale gelmek gerekiyor. Ulusal elektromekanik sanayinin

örgütlenmesi açısından bu çok önemli. Ulusal elektromekanik sanayinin örgütlenme sorunu var gibi geliyor bana. Bunun altındaki nedenler hakkında bir çok arkadaşımızın söyleyeceği şeyler vardır. Benim ilgilendiğim diğer bir konu ise TSE. TSE artık çok kabul gören ve alınması gereken gibi durmuyor. Belki teknolojinin alt yapısını oluştururken Türk Standartlarının biraz daha özelleşmesini ve özerkleşmesini sağlamak gerekiyor. Buna belki katkı koymak başında önemli olabilir. ARGE yatırımları çok önemli konu. Ulusal elektromekanik sanayinin kendi bünyesinde ARGE'si var mı? Bilmiyorum. Bunların hepsi sizin güç olmanıza bakıyor. Bunları yapabilmek için nitelikli bir eğitim ve iyi bir dünya görüşü de gerekiyor. Ancak böylelikle az evvel bahsedilen dış ticaret hacminde yerini alabilisin.

Ayhan İSPALAR: İşim gereği bir çok fuar geziyorum. Gezdiğim fuarlarda Türkiye'den komşularımızda oluyor. Özellikle 10 firma var ise 9 tanesi elektrik sanayi oluşturuyor. Ben biraz bu konuda görüş sunmak istiyorum. Son derece iyi ürünleri var. Alçak gerilim malzemesi üreticiler var, ev elektrik malzemeleri var. Kalite sistemleri, kendi laboratuvarları var. Bunları görünce, sanayide bir şeyler var. Bu çerçevede baktığımızda eksik olan bir şey de var. Bizim mühendisimiz, insanlarımız ülkesini düşünerek karar alması gerekiyor. Türkiye'nin sanayisi ve teknolojisi iyi duruma geliyor, tercihimizi bu noktada kullanmak gerekiyor. Korumacı bir ekonomi yapalım demiyorum. Bir yurttaşlık bilinci olarak ele alıp ulusal kalkınmamızı sağlamak gerekiyor.

Uğur Ziya SEYHAN: Az önce arkadaşımın söylediği konuya katılıyorum. Birincisi bizim TSE'miz uluslararası standartların Türkçeye çevrilmiş hali. Hata buradan başlıyor. İkincisi ise konumuz ulusal kelimesiyle başlıyor. Kökeni milli kelimesi. Ama bize milliyetçilik yanlış öğretilmiş. Bu seksen öncesinden gelen bir şey aynı zamanda. Bunun için milliyetçi olma çekincesi var. En azından benim için. Belki burada o kelimenin yanlış kullanılmasından kaynaklı ulusalcı kullanılması daha anlamlı olacaktır. Sizin de söylediğiniz gibi bayrak konu olduğunda herkes

milliyetçi farklı konulara gelince de herkesin tavrı değişiyor. Yerli üreticinin de geçmişten gelen hatalarında var. Taklit yapmış, ucuz olsun diye kalitesiz yapmış. Ulusal kavramı da zamanla oturacaktır. EMO siyasal mı olmalıdır tartışmasında bence EMO siyasetin dışında davranamaz. EMO siyasetle uğraşmalı çünkü siyaset EMO'yla uğraşılıyor.

Suat TÜRKER: Türkiye'de Enerji Kongresi yapılıyor. Düzenleyenlerin başında Enerji Bakanlığı var. Türkiye'deki bu konuyla ilgili en büyük sivil toplum kuruluşu bu toplantıya çağrılmıyor. Bu sene dördüncüsü yapıldı sanırım ama hiç birine gidilmedi. Hep ferdi olarak gidildi, EMO olarak katılmadı. Kişisel olarak gidilmelerin sonunda da o kongrelerin sonunda bu görüşmeler yansımada. Türkiye de elektromekanik sanayinde üretim yapan, gerçekten üretim yapmaya çalışan firmalar var. Bir tanesinin fabrikasına da gittim. Ama şunu öğrendim ki o firma burada kendim üretiyorum dediği ürünleri Çin'de üretiyormuş. Üzerine Türk Mali damgasını vuruyorlar, bizlere satıyorlar. Şimdi siz Tedaş'da bir görevlisiniz, milliyetçisiniz böyle bir firmayı destekleme kararı alıyorsunuz. O şalterlerde bir sorun çıktığı zaman bunun hesabını kime vereceksiniz? Arkadaşlarımız söyledi. TSE'deki arkadaşlarımızı Çin'e alıp götürülüyor. Farklı üç alanda üretim yeri olduğu, hepsinin kalitesinin farklı olduğu, isterseniz birinci kalitede ürün üretildiğini belirtiyor. O dediğim firma ben Türkiye'de üretim yapıyorum diyor ama ekonomik olarak daha verimli olduğu için Çin'e gidiyor. Neden buna ihtiyaç duyuyor? Bakıyorsunuz TSE'nin verdiği, TSE'den ihtiyaç duyduğu ISO 9001 şaft cihazı var. Bana sorarsanız hepsi birer bomba olabilir. Her şeyiyle Türk Firması görünüyor. Böyle baktığınızda güveni nasıl sağlayacaksınız?

Cem ÖZKAN: Ayhan Bey'in bahsettiği piramidin altının doldurulmasında mühendislik kavramının üzerinde daha fazla durmak gerekiyor. Ülkenin kalkınmasında kopuk halka mühendislerinin konuya bakış açısı üzerinde durmak gerekiyor. Benim defterimde taşıdığım bir not size de okumak istiyorum. Makale Türkiye'de elektrik elektronik gelişimini

değerlendiriyor. Duran hoca diyor ki "görülüyor ki son on onbeş yıl içerisinde gündeme gelen TTV kurulması, TÜBİTAK İzleme Kurulu kurulmasına rağmen bir gelişme olmamıştır. Demek ki devlet güdümlü bu girişimler yetmiyor. Konunun asıl sahipleri bir uça sanayi diğer uça üniversiteler" bana sorarsanız üniversiteler sanayiden rüştünü ispat etmiş durumdadır. Bunların bir arada durması mümkün olmuyor. Bu yüzden üniversite sanayi işbirliği hep sözde kalan bir uygulama. Bu arada ki kopuk halkayı mühendisler sağlayabilir. Dolayısıyla mühendislerin büyük bir eksiği vardır. Mühendise bu konuda en büyük desteği tabii ki mühendis örgütü verecektir.

Ayhan ISPALAR: Ulusal sanayi tarifinin yapılması gerekiyor. Benim fikrime göre T.C kanunlarına göre kurulmuş işletmeler, yabancı ortaklı olabilir, bir ulusal sanayidir. Türkiye kanunlarına uyan, çevre kanunlarına uyan, istihdam yaratan bir işletme ulusaldır bence. Bir ürün yerli midir değil midir? Sizin söylediğiniz dünyadaki bir çok işletmenin

kullandığı metotta, yada bir Türk işletmesi bu metodu kullanmıyorsa bu yanlıştır. Neden? Belli bir seviyede ürün yapıyoruz. Fakat hala en büyüğünü yapamamışız. Ama pazara girmek için ürünün tüm seviyesini sunmak zorundasınız. Girebilmek içinde gidiyor bir yerde bunu yaptırıyor, sonra kendi yapmaya başlıyor. O markasını bastı ve kendi markasıyla sattı. Yine serbest rekabet koşulları işliyor. Mühim olan ürünün testidir. Yani sizinde belirttiğiniz gibi TSE'nin yaptığının güvenilirliğidir.

Mümin CEYHAN: Şimdi herkesin ulusalçılığı farklı şekilleniyor. Herkesin anlayacağı şekilde söyleyeyim. Mesela Milli Takım ulusal takımdır, Fenerbahçe ulusal değildir. Yani yabancı futbolcuya İstiklal Marşı dinleterek ulusalçı yapamazsınız. Diyelim ki Renaultu ulusal yapamazsınız. Ulusal sanayi işte sizsiniz. Onun karar merkezleri dışarıdadır. İstedığı zamanda alıp götürür. Siz götüremezsiniz. Siz burada yaşıyorsunuz. Bu diğer sanayinin Türkiye'de olup olmamasından çok farklı bir olay. Ben diyorum ki ulusal sanayi

destekleyecek olanda ulusal güçler olmalıdır. Ulusal güçler desteklemiyor. Ulusal sanayi desteklenmiyor, köstekleniyor. Bu açık ve net. Ulusal sanayi sen benim. Adı Türkçe olan. Ulusal sanayiden kastım bu. Şu yanlış anlaşılmasın, dışardan yatırımcı gelmesin değildir. Keşke benim çocukluğumdan hatırladığım, elli sene ewel hatırladığım, TOLON makineleri, çamaşır makineleri gerçekten desteklenseydi, ulusal elektromekanik sanayimiz yol alırdı. Biz kendimiz küçük siyasal çıkarlarla şimdi Ulusal Davranan EMO'yuda köstekliyoruz. EMO ne diyor? Enerji politikalarında yanlış yapıyorsunuz diyor, ulusal davran diyor.

Ayhan ISPALAR: Söz almak isteyen var mı? Peki kapatalım. Çok teşekkür ediyoruz.

Erdal AKTUĞ: Bu akşamki konumuz Ulusal Elektromekanik Sanayimizin desteklenmesiydi. Katılan tüm arkadaşlarımıza ve Forum Yöneticimiz Elk. Müh. Ayhan ISPALAR'a teşekkür ediyoruz.

Emir BİRGÜN

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası
Bursa Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı

basın açıklaması

BLOKE OLAN KİM?

Bilindiği gibi çalıntı ve ülkeye kaçak yollarla giren cep telefonlarının kullanımına engel olmak için Telekomünikasyon Kurumunun almış olduğu karar tüketiciyi mağdur eder duruma gelmiştir. 12 milyon kayıtsız telefona SMS yoluyla bilgi verilerek telefonların 5 YTL karşılığı kaydettirilmesi, 13

Aralık 2005 tarihine kadar istenmektedir. Cep telefonlarının fatura karşılığı alan ve yasal yollardan temin eden bir çok kullanıcıya da telefonlarını kayıt altına almaları mesajı gelmiştir. Bunun sorumlusu tüketici değil, o telefonları yasal olarak satan işletmelerdir. Bunun üzerine gidilmeyerek tüketicinin hem parası hem uzun kuyruklarda zaman harcanmasının istenmesini doğru bulmuyoruz.

Konunun, ilgili makamlarca tekrar değerlendirilerek, telefonunu yasal yollardan alan tüketicinin mağdur edilmeden, yeni bir düzenlemeye gidilmesi gerekir. Ayrıca düşünülmesi gereken konuda, herhangi bir şekilde

ülkemize girmiş olan cep telefonlarının bloke edilmesi kimin işine yarayacaktır? Ülke kaynağı kullanılarak elde edilen cep telefonlarının bloke edilmesinin yeni bir Pazar oluşturmaya dönüştürülmesinden endişe etmekteyiz.

Ülkemizde üretimi olmayan ve ülke dövizini kullanılarak temin edilen bu cep telefonlarının kullanılamaz hale getirilmesi bir anlamda, ülke kaynaklarının israf edilmesidir. Ortalama 2-3 yıl gibi bir sürede değişimi söz konusu olan cep telefonlarının yeni alımlarda yasal temini sağlanmalı ve bu doğrultuda piyasadaki kaçak telefonların 2-3 yıl gibi bir zamanda oranının azaltılması yoluna gidilmelidir.

Ayrıca orta vadede, ülkemizde ASELSAN'ın sınırlı üretimi hariç, teknolojisi bilinip üretilmeyen cep telefonlarının, ülkemizde ulusal sanayisinin oluşturularak, dışa bağımlılığımızın azaltılması Stratejik öneme sahiptir.